

Səməni

Səməni Novruz bayramının əsas atributlarından biridir. Adətən, bayram ərəfəsində bütün evlərdə göyərdilən bərəkət nişanəsidir. Yazın gəlməsi, torpağın oyanması, təbiətin canlanması yaşıllıq rəmzi sayılan səməni Novruz süfrəsində ən görkəmli yeri tutur. Qohum-qonşular birbirlərinə səməni yollayır, onun şərəfinə alqışlar söylənir, qədim mahnılar oxunur.

Əkinin, məhsul bolluğunun rəmzi olan səməni qoymaq çox-çox qədimlərdən adət olub. Ona görə ki, səməni taxıldır, çörəkdir, xeyir-bərəkətdir. Bərəkət isə həyatın, dolanışığın rəhnidir. İnsanların yaşaması üçün vacib olan maddi bolluğun ən mühüm şərtidir.

Yunan filosofu, yazıçı və tarixçi Plutarx göstərmişdir ki, qədim Azərbaycanda (Midiyada) taxılı müqəddəs bitki saymaq adəti geniş yayılmışdır. Bu adət hər dəfə ilin başlanğıcında (yazda) icra edilərdi. Çox yaxşı haldır ki, bu adət bizim günlərə qədər gəlib çıxmışdır. Səməninin varlığı, həyatverici gücü, mə-

nası torpağa tapınmaqdır. Səməni göyertməklə ümidini, arzusunu, ruzusunu göyertmiş olur əkinçi babalarımız.

Səməni, ay səməni,
Göyərdərəm mən səni.
Başım, dişim ağrıməsın
Ağrılarım yarıməsın,
Düşmənlərim qarıməsın.
Cancığazım üzölməsın,
Gözlərimə süzölməsın.
Səməni, can səməni,
Gözlərimə işıq ver,
İşiq ver, yaraşiq ver.

Dizimə taqət gəlsin,
Qoluma qüvvət gəlsin.

Səməni, ay səməni,
Sən gələndə yaz olur,
Saz olur, avaz olur.
Səməni saxla məni,
Səməni, can səməni,
Göyərdərəm mən səni.
Səməni, al məni,
Hər yazda,
Sən yada sal məni.
Səməni, saxla məni,
Göyərdərəm mən səni.